

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Гж 3829/18
12.07.2018. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Добриле Здравковић, председника већа, Снежане Лазић и Зорана Стаменковића, чланова већа, у правној ствари тужиље С. З. из Б., коју заступа Ф. Н., адвокат из Л., против туженог ЈКП Б. из Б., кога заступа Ч. А., адвокат из К., ради накнаде штете, вредност спора 619.794,00 динара, одлучујући о жалби тужиље, изјављеној против пресуде Основног суда у Куршумлији 2П.бр.155/17 од 24.04.2018. године, у седници већа, одржаној дана 12.07.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље С. З. из Б. и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Куршумлији 2П.бр.155/17 од 24.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете, настале због санације канализационе мреже, исплати и то: за сечу бетона, ископ земље, куповину нових канализационих цеви, вентила и осталог материјала, ангажовање водоинсталатера и санацију бетона и куповину материјала за изливање бетона, тачно означене износе у овом ставу изреке пресуде, са припадајућом каматом. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да јој тужени на име накнаде материјалне штете у подруму, због изливања канализације, исплати 1.220 евра, у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате, са каматном стопом Европске централне банке, почев од дана подношења тужбе, па до коначне исплате и за куповину и уградњу грађевинског материјала у укупном износу од 170.842,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе, до коначне исплате, а све у року од 8 дана по пријему пресуде. Трећим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиље да јој тужени на име накнаде штете исплати 16.345,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе. Четвртим ставом изреке,

наложено је тужиљи да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против првостепене пресуде, жалбу је благовремено изјавила тужиља побијајући је из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или преиначи и усвоји њен тужбени захте, уз обавезивање туженог на плаћање трошкова парничног поступка.

У одговору на жалбу тужени је оспорио жалбене наводе тужиље.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду на основу чл.386 ЗПП („Сл. Гл. РС“, бр.72/11, 49/13, 55/14) и нашао да је жалба неоснована.

Првостепена пресуда није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2. тач. 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда из тачке 12. наведеног члана, јер нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, на коме је првостепени суд засновао своју одлуку, уговором о купопродаји стамбеног објекта – куће, овереним пред Општинским судом у Прокупљу – Одељење у Блацу Ов.бр. 261/97 од 22.09.1997.године, тужиља је стекла право коришћења на кп.бр... и право својине на објектима који су саграђени на овој парцели и уписани у ЛН ... КО.... Према уговору о изградњи прикључка за водовод и канализацију од 21.10.1972.године између Фонда за комуналне делатности Б. и корисника услуге С. М., ранијег власника предметног објекта, предвиђени су услови изградње и финансирања прикључка за воду и канализациону мрежу, рокови изградње и обавезе у погледу плаћања, где је чл. 8 уговорено да су Фонд и наручилац сагласни да је изграђени прикључак у својини Фонда, а да наручилац сам одржава линију канализационог вода од прикључка до свог стана. Преко кп.бр... КО... канализациона и водоводна мрежа креће од јавног прикључка и то канализационе шахте, која се налази на тротоару ул. К. В. и делом на међној линији ове парцеле са улицом, а ова мрежа служи даље за прикључење на канализациону и водоводну мрежу још два домаћинства – суседа С. С. и Т.Б.. Током 2016.године дошло је до изливања канализационог садржаја у подрум породичне куће тужиље и она је, након више обраћања туженом, самостално започела радове на реконструкцији, који су, по налогу комуналне инспекције, окончани од стране туженог. Поводом извођења радова на реконструкцији канализационе мреже у дворишту и отклањања штете у подруму, тужиља је вршила накнаду купљеног материјала и обављених радова, а везано за санацију водоводне и канализационе мреже, према приложеним рачунима.

Првостепени суд закључује да је тужбени захтев тужиље неоснован, с обзиром да пречишћавање и одвођење атмосферских и површинских вода са површине јавне намене, спада у овлашћење туженог, као јавно комуналног предузећа, а да од прикључка корисника на уличну канализациону мрежу, до

објекта, одржавање канализационог вода спада у обавезу тужиље.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право и за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које прихвата и овај суд.

Наиме, чл. 3 ст.1 тач.2 Закона о комуналној делатности прописује да комуналне делатности обухватају пречишћавање и одвођење атмосферских и отпадних вода, тј. сакупљање, одвођење, пречишћавање и испуштање отпадних атмосферских и површинских вода са површина јавне намене, односно од прикључка корисника на уличну канализациону мрежу, третман отпадних вода у постројењу за пречишћавање, црпљење, одвоз и третирање фекалија из септичких јама. Сходно томе, комуналну делатност коју обављају субјекти, предвиђени чл. 5 истог закона, представља управо делатност која одговара прикључивању корисника на уличну канализациону мрежу, тако да је тужени тај који газдује канализационом мрежом која се налази на јавним површинама, тј. на улици Косте Војиновића у Блацу.

Из свих изведених доказа и правилном оценом истих сходно одредбама чл. 8 ЗПП првостепени суд је правилно утврдио да није у овлашћењу туженог одржавање, поправка и санација водоводне и канализационе мреже преко парцеле чији је корисник тужиља, те да је то у овлашћењу саме тужиље, а сходно самом Закону о комуналним делатностима и чл. 8. Уговора о изградњи прикључка за водоводну и канализациону мрежу, који је бивши власник закључио са правним претходником туженог. С обзиром на наведено, тужени није ни одговоран за накнаду материјалне штете коју је тужиља имала у погледу извршених поправки и замена, као и санације подрумских просторија, услед изливања фекалних вода из дотрајалих канализационих цеви.

С обзиром на напред наведено, неосновано се тужиља у жалби позива на неправилност првостепене пресуде, са указивањем на то да је првостепени суд извео погрешан закључак о овлашћењима и обавезама туженог, и о томе да од прикључка-шахте, која је на јавној површини, до објекта тужиље, канализационом и водоводном мрежом газдује тужиља, поготову код чињенице да су на ову канализациону мрежу, која пролази кроз њено двориште, прикључена још два суседа. Канализационе цеви из којих је потекла штета по тужиљу, а супротно наводима тужиље, нису власништво туженог, нити постоји његова обавеза да одржава индивидуалну канализацију на приватним поседима. То што је, током обављања радова, које је на терену обављала тужиља, по пријави туженог, комунална инспекција извршила контролу истих и констатовала неправилности по основу којих је дат налог туженом да радове на адекватан и прописан начин приведе крају, није доказ о томе да је тужени тај који је био у овлашћењу да изврши целокупне радове, већ се радило о отклањању опасности за настанак штете већих размера по тужиљу и суседе. При томе, код наведених законских одредби, којима је прописана обавеза субјеката у обављању комуналних делатности, што је у конкретном ЈКП Б., тужиља није доказала, нити предложила извођење доказа, да је Одлуком Скупштине Општине Б. о условима и начину

организовања послова у обављању комуналне делатности, регулисана обавеза туженог и на одржавању водоводних и канализационих инсталација и ван јавних површина, тј. од прикључка на канализациону и водоводну мрежу до приватних објеката корисника.

Правилна је одлука о трошковима поступка јер је донета сходно одредбама чл. 153 и 154 ЗПП, према стварним и нужним трошковима туженог и његовом успеху у спору. Туженој не припадају трошкови одговора на жалбу, с обзиром да они не спадају у нужне трошкове прописане чл. 154. ЗПП.

Из изнетих разлога је применом чл. 390. ЗПП одлучено као у диспозитиву пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 12.07.2018. године, Гж 3829/18

**Председник већа-судија
Добрила Здравковић, с.р.**

**Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице**